

Sygn. akt V KK 610/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Justyna Kryńska-Szufnara

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 244 k.k. i art.180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2020 r.

kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 20 listopada 2018 r. w sprawie sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

T. M. stanął pod zarzutem popełnienia czynu zakwalifikowanego z art. 244 k.k. i art.180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 20 listopada 2018 r. w sprawie sygn. akt III K (...) uznał oskarżonego za winnego zarzuconego mu czynu i wymierzył mu

karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił warunkowo na okres próby wynoszący 2 lata. Orzeczenie zawiera też rozstrzygnięcia o karze grzywny i środku karnym.

Wyrok uprawomocnił się nie będąc skarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego wyroku, na niekorzyść skazanego, w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej, wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny.

W kasacji zarzucono:

– rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu wobec T. M. na posiedzeniu wyroku skazującego go za czyn z art. 244 k.k. i art.180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na uzgodnioną karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia prawa materialnego - art. 69 § 1 k.k., bowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa, jak i w czasie orzekania w tej sprawie był już skazany na karę pozbawienia wolności, co wykluczało zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Podnosząc wymieniony zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art.1 pkt 93 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. poz.1694).

Sąd Rejonowy w K. dopuścił się, niezależnie od konsekwencji procesowych, przede wszystkim rażącego naruszenia przepisu art. 69 § 1 k.k.

Nie może wszak budzić wątpliwości, w świetle przytoczonego przepisu, że sąd orzekając karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania może tak postąpić wyłącznie w stosunku do sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Tymczasem T. M. wyrokiem z 20 czerwca 2018 r. w sprawie II K (...) przez Sąd Rejonowy w K. został skazany na karę roku pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata (wyrok uprawomocnił się 28 czerwca 2018 r. – k. 49 akt II K (...)). Ponieważ zaś czyn przypisany w niniejszej sprawie popełnił w dniu 11 lipca 2018 r., więc stwierdzić należy, że w tym czasie był skazany na karę pozbawienia wolności

Opisane naruszenie prawa miało charakter rażący i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego w sprawie wyroku.

Sąd Najwyższy dostrzega i to, że uchybienie zaistniałe w niniejszej sprawie ma swoje źródło w wadliwym wniosku prokuratora, a Sąd dysponował jedynie kartą karną, która nie wykazywała skazania z 20 czerwca 2018r., niemniej, choć bez zawinienia ze strony Sądu, doszło w tej sprawie do wydania wyroku opartego na błędnym zastosowaniu prawa materialnego.

Zważywszy na powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżony wyrok, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd winien rozstrzygnąć ją mając na uwadze treść art. 69 § 1 k.k., ale przede wszystkim to, że wniosek prokuratora złożony w niniejszej sprawie zawiera wadę, która nie pozwala na jego uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.